

[Pelle Voigt]

Det kan efter min mening kun lade sig gøre på én måde, nemlig ved, at FN går ind og overtager magten og kontrollen med den militære operation i Golfen, og at FN i samarbejde med staterne i området beslutter, hvornår styrker skal indsættes, og hvornår de skal trækkes tilbage.

Den holdning burde Folketinget have kunnet samles om. Som et minimum burde regeringen efter min opfattelse kunne have indhentet en holdning hos FN's Sikkerhedsråd eller FN's generalsekretær med hensyn til spørgsmålet om, hvad der specielt kunne ønskes fra Danmarks side i denne situation.

Vi taler ikke om én konflikt, vi taler ikke om en engangsforestilling, vi taler om, hvordan verdenssamfundet skal fungere i fremtiden. Efter min mening er det for pauvert, hvis verdenssamfundet i fremtiden skal fungere på den måde, at man først kan sætte sig i bevægelse, når et antal stormagter af den ene eller den anden art har sat sig i gang med militære aktioner – at man altså skal drive opfølgende og legitimerende arbejde for den slags aktioner. Vi må insistere på, at der fastlægges nogle spilleregler for denne type aktioner, som giver FN den rolle i udgangspunktet, som tilkommer FN og FN alene.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil bare gøre én ting klar for hr. Pelle Voigt: Jeg sagde, at jeg ikke kunne forestille mig i den aktuelle situation noget, der kunne komme tættere på FN's pagt end det, der faktisk er sket. Jeg kunne godt ønske mig det. En række af de ting, som hr. Pelle Voigt her siger, kunne ikke bare jeg, men mange andre godt ønske sig, men spørgsmålet er, om man kunne forestille sig det. Derfor er det ikke et spørgsmål – hvis man ikke kan forestille sig det i praksis – om en idealsituation, man skal forholde sig til, men det er den aktuelle situation.

Hvad var situationen for FN? Ja, situationen, da man traf beslutningen, var, at man ved at træffe den beslutning sikrede et retsgrundlag, man sikrede en koordination, man sikrede en understregning af, at konflikten skulle løses gennem effektiv embargo og gennem diplomatiske og politiske midler.

Hvis Danmark er enig i det formål, hvis vi er enige i, at det er den rigtige måde i denne situ-

ation at agere på, så synes jeg, at folk med hr. Pelle Voigts og min indstilling – efter at have tænkt det igennem og også overvundet en masse betænkeligheder – bør støtte FN i det synspunkt og sørge for, at det netop ikke kun er overladt til Vestunionen eller til USA at klare denne konflikt, men at det bliver et fælles ansvar inden for de spilleregler, der gælder i FN.

Det kan godt være, det går galt alligevel. Der er da mange af os, der sidder tilbage med en frygt for, at det alligevel ender med en væbnet konflikt. Men jeg ville have det skidt med ikke at have gjort alt, hvad der var menneskeligt muligt, for, at Danmark kunne bidrage til, at det ikke gik skidt.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Så må jeg konstatere, at jeg meget langt er enig med hr. Svend Auken også på basis af de betragtninger, som hr. Hans Hækkerup fremførte i sit indlæg, hvor han understregede, at det er af afgørende betydning, at denne aktion nu sættes under FN-kontrol.

Det, vi er uenige om, er så, om Danmark skal bidrage til aktionen i dens nuværende udformning med den nuværende koordination, eller om Danmark skal anvende sin mulighed for at deltage i sådan en aktion sammen med andre lande til at arbejde for det formål, som Socialdemokratiet har sat op. Det synes jeg er en hæder værdig meningsforskel.

Forsvarsministeren (Enggaard):

Jeg vil gerne takke partiernes ordførere for de mange positive kommentarer og bemærkninger, der er givet til beslutningsforslaget, for det er en meget væsentlig beslutning, vi står over for. Den vil være noget af en milepæl i dansk udenrigs- og forsvarspolitik.

Internationalt set er det både bemærkelsesværdigt og opmuntrende, at reaktionerne på Iraks angreb på Kuwait har fået så stor opbakning, som tilfældet er. Det blev fremhævet af flere ordførere – ud over af hr. Hans Hækkerup også af hr. Per Stig Møller og af hr. Bjørn Elmquist. Jeg tror, vi glæder os over, at vi her ved at føje vores bidrag til er i stand til at give denne indsats den bredde, som giver den et særligt perspektiv.

Jeg har noteret mig, at man fra nogle sider synes at ville latterliggøre den danske indsats.